

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Titlul proiectului de act normativ

Lege privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online

2. Motivele emiterii actului normativ

2.1. Descrierea situației actuale

Utilizarea rețelelor sociale de către copii și adolescenți a cunoscut o creștere accelerată în ultimii ani, aceste platforme devenind un element central al vieții cotidiene și al proceselor de socializare, divertisment și formare a identității.

În România, aproximativ 12,3 milioane de persoane utilizează Facebook, 5,4 milioane Instagram, peste 2,6 milioane Snapchat, aproximativ 8,5 milioane TikTok, iar YouTube are o audiență estimată la circa 13 milioane de utilizatori¹. Deși nu există date statistice oficiale defalcate pentru platforma Roblox, aceasta este recunoscută ca fiind una dintre cele mai utilizate platforme de tip social-gaming în rândul copiilor și adolescenților².

Datele furnizate de rapoartele Salvați Copiii România și UNICEF România, evidențiază riscuri semnificative pentru sănătatea mintală, siguranța și dezvoltarea emoțională a copiilor, riscuri care depășesc capacitatea de control exclusiv parental sau eficiența mecanismelor de autoreglementare ale platformelor online.

Studiile Salvați Copiii România arată că utilizarea rețelelor sociale începe, în medie, în jurul vârstei de 5 ani, mult sub pragurile minime stabilite formal de platforme. În ceea ce privește intensitatea utilizării, 48,3% dintre copii petrec peste 6 ore pe zi în mediul digital, iar în perioadele de vacanță o parte dintre aceștia ajung la 8–10 ore zilnic.

Creșterea accesului precoce la rețelele sociale este însoțită de riscuri specifice pentru minori. În România au fost raportate situații în care copii și adolescenți au participat la «challenge-uri» virale promovate pe platforme precum TikTok sau YouTube, unele

¹ DataReportal & NapoleonCat – Digital 2025 România, statistici privind utilizarea platformelor de social media.

² UNICEF România și World Vision România – rapoarte privind utilizarea platformelor de tip social-gaming în rândul copiilor și adolescenților.

dintre acestea implicând comportamente periculoase, autovătămare sau asumarea unor riscuri extreme, cu potențial letal³.

Un alt fenomen asociat utilizării rețelelor sociale de către minori îl reprezintă hărțuirea online (cyberbullying), manifestată prin mesaje jignitoare, umilire publică sau amenințări, cu impact semnificativ asupra sănătății mintale și bunăstării emoționale a copiilor și adolescenților⁴. Fenomenul hărțuirii online este larg răspândit: 79% dintre elevi declară că au asistat la situații de bullying pe rețelele sociale, iar 45% dintre copii afirmă că au fost victime ale cyberbullying-ului frecvent.

Din perspectiva părinților, 59% declară că se tem că propriii copii pot deveni victime ale infracțiunilor sau abuzurilor online, ceea ce indică un nivel ridicat de îngrijorare și o dificultate reală în supravegherea eficientă a activității digitale..

Mediul online facilitează, de asemenea, fenomenul de **grooming**, constând în contactarea și manipularea minorilor de către adulți în scopul exploatarei sexuale sau emoționale. Organizațiile specializate în protecția copilului și autoritățile din România au semnalat cazuri recurente de astfel de practici, inclusiv prin intermediul rețelelor sociale și al platformelor de jocuri online⁵.

România se află într-un moment critic pentru protecția copiilor online. În cadrul liniei de raportare esc_ABUZ al programului „Ora de Net” derulat de Salvați Copiii, care vizează raportarea conținutului dăunător (ilegal și legal) pentru copii și tineri în mediul online, au fost procesate în 2025, peste 50.000 de rapoartări (19.000 în 2024), cu 84% din materialele sexuale abuzive cu copii de toate vârstele fiind auto-generate de copii sub constrângere.

Concluzia rapoartelor Salvați Copiii România și UNICEF este că supravegherea parentală și regulile declarative impuse de platforme sunt insuficiente pentru protecția reală a minorilor, fiind necesară o intervenție legislativă care să responsabilizeze direct furnizorii de servicii digitale.

2.2. Impactul asupra sănătății mintale și bunăstării copiilor

Literatura științifică internațională evidențiază riscuri semnificative asociate utilizării intensive a rețelelor sociale în rândul adolescenților. Raportul Organizației Mondiale a Sănătății – Health Behaviour in School-aged Children (HBSC) arată o creștere a utilizării

³ Salvați Copiii România; relatări ale Poliției Române și mass-media naționale privind participarea minorilor la challenge-uri periculoase pe rețelele sociale.

⁴ UNICEF România; studii OMS (HBSC) privind cyberbullyingul și efectele asupra sănătății mintale a adolescenților.

⁵ World Vision România; Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT) – informări privind fenomenul de grooming online.

problematică a rețelelor sociale în rândul adolescenților europeni, de la 7% în anul 2018 la 11% în anul 2022⁶. Meta-analize recente publicate în reviste științifice de prestigiu indică asocieri semnificative între utilizarea rețelelor sociale și simptome de depresie, anxietate și tulburări de somn⁷.

La nivelul Uniunii Europene, datele Centrului Comun de Cercetare al Comisiei Europene arată că 96% dintre adolescenții de 15 ani utilizează rețele sociale, iar peste o treime petrec mai mult de trei ore pe zi pe aceste platforme⁷. Studii recente subliniază faptul că adolescenții cu vulnerabilități preexistente în domeniul sănătății mintale pot fi afectați în mod disproporționat de interacțiunile online⁸.

În România, rapoartele UNICEF indică preocupări serioase privind bunăstarea emoțională a elevilor de gimnaziu, inclusiv în relație cu utilizarea tehnologiei și a rețelelor sociale⁹. Organizația Salvați Copiii România semnalează debutul foarte timpuriu al utilizării rețelelor sociale, precum și expunerea frecventă a copiilor la hărțuire online sau mesaje jignitoare¹⁰. World Vision România evidențiază dificultăți semnificative ale părinților în monitorizarea activității online a copiilor și existența unor interacțiuni online riscante¹¹.

2.3. Necesitatea reglementării

Prezenta inițiativă legislativă este compatibilă cu art. 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care consacră dreptul copilului la protecția și îngrijirea necesare bunăstării sale și impune ca interesul superior al copilului să constituie o considerație primordială în toate acțiunile care îl privesc.

În acest context, se impune adoptarea unei măsuri legislative clare și preventive care să stabilească o limită de vârstă pentru accesul la rețelele sociale. Modelul legislativ recent votat de Parlamentul Republicii Franceze, care interzice accesul minorilor sub 15 ani la rețelele sociale și responsabilizează platformele online pentru aplicarea efectivă a acestei reguli, reprezintă un reper relevant la nivel european.

⁶ OMS – Health Behaviour in School-aged Children (HBSC), Raport Europa, 2024. ⁷ Journal of Affective Disorders, meta-analiză privind utilizarea social media și sănătatea mintală a adolescenților, 2024

⁷ Comisia Europeană – Joint Research Centre (JRC), Policy Brief privind social media și sănătatea mintală, 2025.

⁸ Nature Human Behaviour, studii privind utilizarea social media și vulnerabilitățile adolescenților, 2025.

⁹ UNICEF România, Raport privind bunăstarea și sănătatea mintală a elevilor de gimnaziu, 2025.

¹⁰ Salvați Copiii România, studiu privind utilizarea internetului și rețelelor sociale de către copii, 2025.

¹¹ World Vision România, rapoarte privind siguranța online a copiilor, 2024–2025.

Prezenta propunere legislativă urmărește transpunerea acestui model în dreptul românesc, cu respectarea Constituției României și a dreptului Uniunii Europene, în condițiile în care, la nivelul Uniunii Europene, se conturează tot mai clar o direcție de politică publică orientată către **stabilirea unor limite de vârstă efective pentru accesul la rețelele sociale**, în special în intervalul **15–16 ani**, ca prag de protecție a copiilor și adolescenților. Comisia Europeană a subliniat în mod constant, inclusiv în cadrul aplicării Regulamentului (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale (Digital Services Act – DSA), că simpla autoreglementare a platformelor nu este suficientă pentru protecția minorilor și că statele membre dispun de marja de apreciere necesară pentru a adopta măsuri naționale suplimentare, proporționale și bine delimitate, în scopul reducerii riscurilor sistemice generate de serviciile de social media.

Pragul de vârstă de 15 ani propus prin prezenta inițiativă legislativă reflectă necesitatea realizării unui echilibru între protecția minorilor și exercitarea progresivă a autonomiei digitale. Alegerea acestui prag este compatibilă atât cu tendințele legislative și de reglementare care se conturează la nivel european, cât și cu concluziile studiilor privind dezvoltarea cognitivă și emoțională a adolescenților, care evidențiază faptul că intervalul de vârstă 15–16 ani reprezintă un moment relevant pentru creșterea capacității de evaluare critică a riscurilor și de gestionare a interacțiunilor online. În același timp, soluția propusă evită atât interdicțiile excesive aplicabile adolescenților mai mari, cât și transferarea integrală a responsabilității asupra copiilor și familiilor acestora.

În acest sens, Comisia Europeană promovează un **cadru de referință**¹² („blueprint”) bazat pe trei piloni complementari¹³: stabilirea unor limite de vârstă clare, responsabilizarea furnizorilor de platforme online și utilizarea unor mecanisme de verificare a vârstei care respectă dreptul la viață privată. Acest cadru se reflectă atât în obligațiile instituite prin DSA, cât și în inițiativele Comisiei privind dezvoltarea unor soluții europene interoperabile de „age assurance”.

În prezent, mai multe state membre ale Uniunii Europene, precum Franța, Germania, Spania, Italia, Țările de Jos și Danemarca, aplică sau testează mecanisme de verificare a vârstei pentru accesul la servicii online cu restricții de vârstă, inclusiv pentru conținut destinat adulților, jocuri de noroc sau servicii digitale cu risc sporit pentru minori. Aceste mecanisme includ, după caz, verificarea prin intermediul unor furnizori terți de identitate digitală, utilizarea documentelor electronice de identitate, precum și soluții de validare a vârstei fără divulgarea identității complete, bazate pe principiul minimizării datelor.

Totodată, în contextul aplicării DSA, Comisia Europeană a inițiat și sprijinit dezvoltarea unei **aplicații pilot de verificare a vârstei**, concepută pentru a permite confirmarea

¹² [https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/commission-publishes-guidelines-protection-minor s](https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/commission-publishes-guidelines-protection-minor-s)

¹³ <https://ageverification.dev/>

faptului că un utilizator a atins o anumită vârstă fără transmiterea altor date cu caracter personal către platformele online. Această abordare, concepută ca interoperabilă la nivelul Uniunii Europene și compatibilă cu viitorul Portofel European de Identitate Digitală (EUDI Wallet), reflectă orientarea Comisiei către soluții care dovedesc vârsta, nu identitatea completă a persoanei, asigurând un echilibru între protecția minorilor și respectarea vieții private.

Prin urmare, soluția legislativă propusă nu introduce o obligație tehnică disproporționată și nici nu impune un mecanism unic de verificare a vârstei, ci stabilește o **obligație de rezultat** în sarcina furnizorilor de platforme online, lăsând acestora libertatea de a alege mijloacele tehnice adecvate, cu respectarea cadrului european în materia protecției datelor cu caracter personal și a orientărilor rezultate din aplicarea DSA.

În mod convergent, concluziile formulate în rapoartele Salvați Copiii România și UNICEF evidențiază că riscurile asociate utilizării rețelelor sociale nu pot fi gestionate eficient prin transferarea responsabilității exclusiv asupra copiilor sau familiilor acestora. Ambele organizații subliniază că minorii nu dispun de maturitatea cognitivă și emoțională necesară pentru a evalua consecințele expunerii la conținut algoritmic, presiunea socială, hărțuirea online sau mecanismele de captare a atenției utilizate de platforme. În acest context, se arată că abordările bazate exclusiv pe educație digitală, consimțământ parental sau autoreglementarea furnizorilor sunt insuficiente și inechitabile, întrucât expun copiii la riscuri structurale pe care nu le pot controla.

În consecință, se recomandă adoptarea unor cadre normative clare care să **responsabilizeze platformele online** și să stabilească limite legale de protecție, în acord cu principiul interesului superior al copilului. Prezenta propunere legislativă răspunde acestor recomandări, consacrand o intervenție preventivă a statului menită să corecteze asimetriile de putere dintre furnizorii de servicii digitale și utilizatorii minori și să asigure un nivel adecvat de protecție în mediul digital.

În cuprinsul proiectului de lege a fost necesară introducerea unei definiții clare a noțiunii de „serviciu de rețea socială online”, în vederea delimitării precise a sferei de aplicare a reglementării. Definiția propusă vizează acele servicii ale societății informaționale care permit crearea de profiluri de utilizator, distribuirea publică sau semi-publică de conținut generat de utilizatori și facilitarea interacțiunilor sociale între persoane care nu se cunosc în mod necesar, fiind caracterizate totodată de utilizarea unor sisteme de recomandare algoritmică. Această abordare permite includerea platformelor care generează riscuri sistemice specifice pentru minori, evitând în același timp aplicarea legii asupra serviciilor digitale cu funcționalitate limitată sau cu caracter preponderent privat, educațional ori profesional.

În acest context, propunerea legislativă se înscrie în marja de apreciere recunoscută statelor membre în materia protecției copilului și este compatibilă atât cu art. 8 din Regulamentul (UE) 2016/679 (GDPR), cât și cu obiectivele Regulamentului privind serviciile digitale, care consacră obligația platformelor de a preveni și reduce riscurile sistemice ce afectează minorii.

3. Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

Adoptarea proiectului de lege este de natură să producă un **impact social pozitiv semnificativ**, în special în ceea ce privește **protecția sănătății mintale și a dezvoltării emoționale a copiilor și adolescenților**. Prin limitarea accesului minorilor sub 15 ani la rețelele sociale, proiectul urmărește reducerea expunerii acestora la conținut nociv, la presiuni sociale excesive, la mecanisme de dependență digitală și la interacțiuni online cu potențial periculos, contribuind astfel la crearea unui mediu digital mai sigur pentru copii.

Din perspectivă socială, măsura propusă are potențialul de a **reduce incidența unor fenomene cu impact negativ asupra bunăstării copiilor**, precum hărțuirea online, manipularea emoțională, expunerea la comportamente riscante sau participarea la provocări periculoase promovate în mediul online. În același timp, limitarea accesului timpuriu la rețelele sociale poate contribui la **îmbunătățirea echilibrului dintre viața online și cea offline**, cu efecte pozitive asupra relațiilor familiale, performanței școlare și sănătății mintale.

Proiectul de lege are, totodată, un **impact favorabil asupra rolului familiei**, în sensul consolidării responsabilității parentale și al sprijinirii părinților în supravegherea activității online a copiilor. Stabilirea unei limite legale clare de vârstă creează un cadru normativ previzibil, care facilitează dialogul dintre părinți și copii și reduce presiunea exercitată asupra familiilor de a gestiona individual riscurile complexe generate de platforme digitale.

Din punct de vedere economic, proiectul nu introduce restricții asupra accesului adulților la rețelele sociale și nu afectează în mod direct activitatea economică a utilizatorilor. Obligațiile stabilite în sarcina furnizorilor de platforme online vizează implementarea unor mecanisme de verificare a vârstei, soluții care sunt deja utilizate sau în curs de testare la nivelul Uniunii Europene și care pot fi integrate gradual, fără a genera costuri disproporționate. În acest sens, impactul economic asupra mediului de afaceri este limitat și justificat de interesul public major privind protecția copilului.

În ceea ce privește impactul bugetar, proiectul de lege **nu implică cheltuieli suplimentare semnificative de la bugetul de stat**, întrucât aplicarea și supravegherea măsurilor propuse se realizează în cadrul competențelor și resurselor existente ale

autorităților publice cu atribuții în domeniu. Pe termen mediu și lung, reducerea riscurilor asociate utilizării necontrolate a rețelelor sociale de către minori poate contribui la **diminuarea costurilor sociale și medicale** asociate problemelor de sănătate mintală, abandonului școlar sau intervențiilor instituționale ulterioare.

Prin urmare, proiectul de act normativ prezintă un **raport favorabil cost-beneficiu**, beneficiile sociale și preventive fiind superioare eventualelor costuri de implementare, iar măsura propusă contribuind la consolidarea unui cadru social mai sigur și mai responsabil pentru copii și adolescenți în mediul digital.

Lista susținătorilor Propunerii legislative privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online

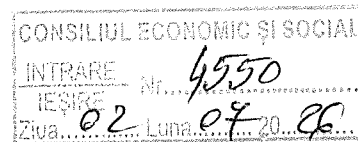
NR	PARLAMENTAR	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	PLUJAR ANDREI	USR	
2.	BOLBAN ALEN	USR	
3.	FALADUS STEER	USR	
4.	STELIAN ION	USR	
5.	ANGHEL RAZVAN - PAUL	USR	
6.	TRIVASA SORBITA	USR	
7.	BOTEZ MIHAI - CATALIN	USR	
8.	MINDRU CATALIN - EMIL	USR	
9.	JOBRA ELENA ADELINA	USR	

10.	BOCHIGEANU GEORGE-CATALIN	USR	
11.	Stefan George	USR	
12.	Bodeq Marius	USR	
13.	PAUN CYNTHIA	USR	
14.	EIBU DEACONU ALEXANDRA	USR	
15.	Kodanu Bogdan	USR	
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

12.	Dimitriu ALEXANDRU	USR
13.	GHEORGHIU ANDREI FLORIN	USR
14.	ECHERT ADRIAN	USR
15.	GIURGIU ADRIAN	USR
16.	SPATARU SIMONA	USR
17.	Diana Stica	USR
18.	Morussi George	USR
19.	Bulearca Felix	USR
20.	ALEXANDRU HARIBU-NICOLAE	USR

Lista susținătorilor Propunerii legislative privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online

NR.	PARLAMENTAR	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	ALIN ȘTEIȘ	USR	
2.	BERESCU MONICA	USR	
3.	RUS VASILE-CIPRIAN	USR	
4.	BLAGA DANIEL	USR	
5.	GIMA GEORGE	USR	
6.	ENE CORINA	PSD	
7.	Răduca Turzaru	PNL	
8.	CORINA ATANASIU	USR	
9.	CȘEP ELA ANDREA	USMR	
10.	CRISTIAN BRIAN	USR	
11.	Paraschivescu Ovidiu	USR	

PROPUNERE LEGISLATIVĂ

privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online

Art. 1 – Definiții

În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) **serviciu de rețea socială online** serviciu al societății informaționale care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. permite crearea de conturi sau profiluri de utilizator;
2. permite distribuirea publică sau semi-publică de conținut generat de utilizatori;
3. facilitează interacțiuni sociale între utilizatori care nu se cunosc în mod necesar, inclusiv prin comentarii, reacții, distribuiri sau abonări;
4. utilizează, după caz, sisteme de recomandare algoritmică sau alte mecanisme de organizare și promovare a conținutului și interacțiunilor.

b) **platformă online** – platformă în sensul art. 3 lit. i) din Regulamentul (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale (Digital Services Act), care găzduiește și difuzează conținut generat de utilizatori și facilitează interacțiuni sociale între aceștia;

c) **furnizor al platformei online** – persoana fizică sau juridică ce furnizează sau administrează o platformă online, în măsura în care serviciile sunt oferite utilizatorilor aflați pe teritoriul României, cu respectarea competențelor prevăzute de Regulamentul (UE) 2022/2065.

d) **verificarea vârstei** – ansamblul de măsuri tehnice și organizatorice utilizate de furnizorii platformelor online pentru a stabili, într-un mod rezonabil și proporțional, dacă un utilizator a atins o anumită vârstă, fără colectarea excesivă de date cu caracter personal;

e) **mecanisme eficiente de verificare a vârstei** – soluții care reduc în mod substanțial posibilitatea declarării false a vârstei și care sunt implementate cu respectarea principiilor protecției vieții private, minimizării datelor și securității prelucrării.

f) **conținut cu risc pentru minori** – conținutul care, fără a fi în mod necesar ilegal, este susceptibil să genereze riscuri semnificative pentru sănătatea, siguranța, dezvoltarea fizică, psihică, emoțională sau morală a minorilor ori să exploateze vulnerabilitățile specifice vârstei acestora, inclusiv:

- conținutul pornografic sau sexual explicit;
- conținutul care promovează, glorifică sau normalizează autovătămarea, suicidul, tulburările alimentare ori alte comportamente periculoase pentru sănătatea fizică sau mintală;
- conținutul care promovează, glorifică sau prezintă în mod explicit acte de violență gravă, cruzime ori comportamente antisociale într-o manieră susceptibilă să încurajeze imitarea sau normalizarea acestora de către minori ;
- conținutul care promovează provocări periculoase, practici de exploatare sau comportamente cu risc ridicat pentru sănătatea ori siguranța minorilor;
- conținutul care facilitează, promovează sau normalizează exploatarea sexuală, manipularea emoțională ori a comportamente de tip grooming îndreptate împotriva minorilor ;
- conținutul care promovează jocurile de noroc, mecanisme similare jocurilor de noroc sau practici de monetizare susceptibile să exploateze vulnerabilitățile minorilor;
- conținutul care furnizează în mod vădit informații false sau înșelătoare privind sănătatea, siguranța ori integritatea fizică a minorilor, atunci când este susceptibil să producă un risc semnificativ și imediat pentru aceștia.
- sunt incluse, fără a se limita la acestea, categoriile de conținut prevăzute la prezenta literă.

g) **conținut cu risc grav pentru minori** – conținutul care promovează, facilitează, instruește, încurajează sau glorifică în mod direct comportamente susceptibile să producă prejudicii grave sănătății, siguranței ori dezvoltării minorilor, inclusiv:

- autovătămarea sau suicidul;
- provocări periculoase susceptibile să cauzeze vătămări corporale;
- exploatarea sexuală ori grooming-ul minorilor;
- acte de violență gravă prezentate într-o manieră susceptibilă să încurajeze imitarea acestora de către minori;
- jocurile de noroc ori mecanisme similare destinate minorilor.

- alte categorii de conținut care, prin natura, prezentarea sau modalitatea de distribuire, sunt susceptibile să producă un risc grav și iminent pentru sănătatea ori siguranța minorilor, astfel cum sunt identificate prin orientări, recomandări sau alte instrumente adoptate de instituțiile Uniunii Europene în materia protecției minorilor în mediul online

Art. 2 – Interdicția de acces sub 15 ani

- (1) Accesul la un serviciu de rețea socială online furnizat prin intermediul unei platforme online este interzis minorilor care nu au împlinit vârsta de 15 ani.
- (2) Furnizorii platformelor online au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a preveni accesul și utilizarea acestora de către minorii sub 15 ani.
- (3) În vederea respectării alin. (2), furnizorii implementează mecanisme eficiente de verificare a vârstei utilizatorilor, cu respectarea protecției vieții private și a legislației privind datele cu caracter personal.
- (4) Mecanismele de verificare a vârstei se bazează pe soluții recunoscute la nivelul Uniunii Europene sau conforme cu orientările emise în aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale. Simplul caracter declarativ al vârstei utilizatorului nu este considerat suficient pentru îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1).

Art. 3 – Accesul și utilizarea între 15 și 18 ani

- (1) Furnizorii platformelor online au obligația de a asigura un acces progresiv, adecvat vârstei, pentru utilizatorii minori, prin mecanisme care țin seama de nivelul de dezvoltare, autonomie și reziliență digitală.
- (2) Accesul progresiv se realizează prin setări diferențiate, măsuri de siguranță activate implicit și limitarea riscurilor sistemice, în special pentru utilizatorii cu vârsta între 15 și 18 ani.

(3) Pentru utilizatorii cu vârsta cuprinsă între 15 și 18 ani, furnizorii platformelor online au obligația de a asigura un nivel sporit de protecție, prin implementarea unor măsuri adecvate și proporționale, menite să reducă riscurile sistemice asociate utilizării serviciilor de rețele sociale online, în special în ceea ce privește:

- a) **designul adictiv al serviciului**, inclusiv funcționalitățile care exploatează vulnerabilitățile minorilor sau care pot induce utilizarea excesivă;
- b) **expunerea la conținut cu caracter de jocuri de noroc sau mecanisme similare jocurilor de noroc**, inclusiv practici de monetizare cu potențial de dependență;
- c) **accesul la conținut pornografic sau cu caracter sexual explicit**, care poate afecta dezvoltarea fizică, psihică sau emoțională a minorilor;
- d) **expunerea la conținut extrem, violent sau care poate genera riscuri pentru sănătatea mintală ori siguranța minorilor**.

(4) Furnizorii de servicii de rețele sociale online **activează implicit** pentru minorii între 15 și 18 ani:

- a) conturile private (conținutul vizibil doar pentru conexiunile aprobate);
- b) dispozitivele de control al timpului petrecut pe platformă, cu notificări periodice.

(5) Furnizorii **dezactivează implicit** pentru minorii sub 18 ani:

- a) publicitatea țintită bazată pe profilare;
- b) funcționalitățile de mesagerie directă din partea utilizatorilor care nu sunt în lista de conexiuni aprobate.

(6) Măsurile prevăzute de prezentul articol includ, după caz, adaptarea sistemelor de recomandare, limitarea amplificării algoritmice a conținutului cu risc pentru minori, astfel cum este definit la art. 1 lit. f), setări de siguranță activate implicit și alte garanții conforme cu art. 28 și art. 34 din Regulamentul (UE) 2022/2065.

(7) Aplicarea măsurilor prevăzute de prezentul articol se realizează cu respectarea libertății de exprimare, a dreptului la informare, a pluralismului opiniilor și a principiului proporționalității, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Convenția europeană a drepturilor omului și Regulamentul (UE) 2022/2065.

Art. 4 – Obligația de rezultat

- (1) Furnizorii platformelor online răspund pentru implementarea unor măsuri 1) Furnizorii platformelor online răspund pentru implementarea unor măsuri efective, adecvate și proporționale care să asigure respectarea obligațiilor prevăzute la art. 2 pentru minorii care nu au împlinit vârsta de 15 ani, inclusiv prin implementarea unor mecanisme de verificare a vârstei și a altor măsuri tehnice și organizatorice corespunzătoare.
- (2) Obligația prevăzută la alin. (1) are caracter de obligație de rezultat și nu poate fi considerată îndeplinită prin adoptarea unor măsuri pur formale, declarative sau insuficient eficiente pentru atingerea scopului prevăzut de prezenta lege.
- (3) Obligația prevăzută la alin. (1) se consideră îndeplinită numai în măsura în care măsurile implementate sunt efective și conduc la prevenirea, în mod substanțial și verificabil, a accesului minorilor care nu au împlinit vârsta de 15 ani la serviciile de rețele sociale online.
- (4) Furnizorii platformelor online implementează mecanisme de verificare a vârstei conforme cu dreptul Uniunii Europene și cu orientările adoptate în aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale.
- (5) Soluțiile de verificare a vârstei respectă principiile necesității, proporționalității, minimizării datelor și protecției vieții private.

Art. 5 – Autorități competente

- (1) Supravegherea aplicării prezentei legi se realizează de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, în calitate de coordonator al serviciilor digitale, în colaborare cu Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, potrivit competențelor acestora prevăzute de lege.
- (2) ANCOM poate solicita puncte de vedere, expertize, date statistice și recomandări Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Consiliului Național al Audiovizualului, ANSPDCP, Ministerului Educației, precum și altor autorități publice relevante pentru aplicarea prezentei legi.

Art. 6 – Verificarea conturilor existente

(1) Furnizorii platformelor online au obligația de a verifica vârsta utilizatorilor care dețin conturi active la data intrării în vigoare a prezentei legi, în măsura în care accesul la serviciu nu a fost anterior supus unor mecanisme eficiente de verificare a vârstei.

(2) Verificarea prevăzută la alin. (1) se realizează în termen de cel mult 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Până la finalizarea verificării prevăzute la alin. (1), furnizorii platformelor online adoptă măsuri rezonabile și proporționale pentru limitarea accesului la funcționalitățile specifice serviciilor de rețele sociale online în cazul conturilor pentru care există elemente obiective și verificabile care indică faptul că utilizatorul nu a împlinit vârsta de 15 ani.

(4) Verificarea conturilor existente se realizează cu respectarea principiilor necesității, proporționalității, minimizării datelor și protecției vieții private, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și Regulamentul (UE) 2022/2065.

Art. 7 – Procedura de notificare și gestionare a conținutului cu risc pentru minori

(1) Furnizorii platformelor online au obligația de a pune la dispoziția utilizatorilor mecanisme accesibile, ușor de utilizat și gratuite pentru notificarea:

a) conținutului cu risc pentru minori, astfel cum este definit la art. 1 lit. f);

b) conținutului cu risc grav pentru minori, astfel cum este definit la art. 1 lit. g).

(2) Mecanismele prevăzute la alin. (1) trebuie să permită transmiterea notificărilor prin mijloace electronice și să fie permanent accesibile utilizatorilor aflați pe teritoriul României.

(3) Furnizorii platformelor online au obligația de a analiza cu promptitudine notificările primite, pe baza informațiilor disponibile și a unei evaluări documentate a riscurilor pentru minori, și de a adopta măsuri adecvate și proporționale pentru protecția acestora.

(4) În cazul notificărilor privind conținutul cu risc pentru minori, măsurile prevăzute la alin. (3) pot include, după caz:

a) restricționarea accesului minorilor la respectivul conținut;

b) limitarea distribuirii sau a recomandării acestuia;

- c) limitarea amplificării algoritmice;
- d) aplicarea unor restricții de vârstă;
- e) alte măsuri tehnice și organizatorice adecvate.

(5) În cazul notificărilor privind conținutul cu risc grav pentru minori, măsurile prevăzute la alin. (3) pot include, după caz:

- a) eliminarea conținutului;
- b) restricționarea accesului la acesta;
- c) limitarea distribuirii sau recomandării;
- d) limitarea amplificării algoritmice;
- e) aplicarea unor restricții de vârstă;
- f) alte măsuri necesare pentru protecția minorilor.

(6) În cazul în care, în urma evaluării prevăzute la alin. (3), furnizorul platformei online apreciază, pe baza informațiilor disponibile și a unei evaluări documentate că respectivul conținut este susceptibil să genereze un risc grav și iminent pentru sănătatea, siguranța ori dezvoltarea fizică sau psihică a minorilor, acesta adoptă măsurile prevăzute la alin. (5) în termen de cel mult 48 de ore de la primirea unei notificări suficient motivate.

(7) În sensul prezentei legi, notificarea suficient motivată cuprinde cel puțin:

- a) identificarea conținutului notificat;
- b) descrierea motivelor pentru care conținutul este considerat conținut cu risc pentru minori sau conținut cu risc grav pentru minori;
- c) informațiile și elementele disponibile care susțin existența riscului invocat.

(8) Furnizorii platformelor online informează persoana care a transmis notificarea cu privire la măsurile adoptate și pun la dispoziția utilizatorilor mecanisme interne de contestare a deciziilor luate.

(9) Aplicarea prezentului articol se realizează cu respectarea interesului superior al copilului, a libertății de exprimare, a dreptului la informare, a pluralismului opiniilor și a dispozițiilor Regulamentului (UE) 2022/2065.

(10) Furnizorii platformelor online păstrează evidența notificărilor primite și a măsurilor adoptate pentru o perioadă de cel puțin 12 luni și le pun la dispoziția ANCOM sau a instanțelor de judecată, la cerere.

Art. 8 – Măsuri de conformare

(1) În exercitarea atribuțiilor sale de coordonator al serviciilor digitale, potrivit Regulamentului (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale, **Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM)** dispune, în cazul constatării nerespectării obligațiilor prevăzute de prezenta lege, **măsuri de conformare** și stabilește un termen de conformare de până la 30 de zile, care poate fi prelungit motivat până la 180 de zile în cazuri justificate în mod obiectiv .

(2) Măsurile de conformare pot include, după caz:

- a) emiterea, prin decizie motivată, a unui ordin de conformare prin care se solicită adoptarea, completarea sau modificarea măsurilor tehnice și organizatorice necesare pentru respectarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege;
- b) solicitarea de informații, documente, rapoarte sau explicații necesare verificării respectării obligațiilor legale;
- c) dispunerea unor măsuri provizorii, în măsura în care acestea sunt necesare pentru prevenirea unui risc grav sau iminent pentru sănătatea, siguranța ori dezvoltarea minorilor;
- d) emiterea unui ordin de conformare prin care se solicită furnizorului platformei online adoptarea măsurilor necesare pentru eliminarea, restricționarea accesului, limitarea distribuției, limitarea amplificării algoritmice sau aplicarea unor restricții de vârstă în raport cu conținutul cu risc grav pentru minori, astfel cum este definit la art. 1 lit. g), într-un termen stabilit de ANCOM în funcție de natura și gravitatea riscului identificat.
- e) emiterea unui ordin de conformare prin care se solicită implementarea sau îmbunătățirea mecanismelor de verificare a vârstei ori a măsurilor destinate protecției minorilor prevăzute de prezenta lege.

(3) În cazul în care furnizorul platformei online nu se conformează măsurilor dispuse în termenul stabilit potrivit alin. (1), ANCOM aplică sancțiunile prevăzute de prezenta

lege, în limitele competențelor sale și fără a aduce atingere competențelor Comisiei Europene prevăzute de Regulamentul (UE) 2022/2065.

- (4) În cazul în care furnizorul unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare, în sensul Regulamentului (UE) 2022/2065, nu se conformează măsurilor dispuse potrivit prezentului articol, ANCOM sesizează Comisia Europeană și transmite acesteia informațiile și constatările relevante, în vederea exercitării competențelor prevăzute de regulament.
- (5) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezentul articol, ANCOM cooperează cu autoritățile competente din România, cu coordonatorii serviciilor digitale din celelalte state membre și cu Comisia Europeană, în condițiile stabilite de Regulamentul (UE) 2022/2065.
- (6) Măsurile prevăzute la alin. (2) lit. d) se dispun numai în măsura în care sunt necesare și proporționale pentru protecția minorilor și se limitează la conținutul cu risc grav pentru minori, astfel cum este definit la art. 1 lit. g), cu respectarea libertății de exprimare, a dreptului la informare și a principiului proporționalității.

Art. 9 – Regimul sancționator

- (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 2, art. 3 și art. 4 constituie contravenție, în condițiile prezentei legi.
- (2) Pentru furnizorii de platforme online care nu au calitatea de platforme online foarte mari, potrivit Regulamentului (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale, contravențiile se sancționează cu amendă de la **0,5% până la 2% din cifra de afaceri anuală globală realizată în exercițiul financiar anterior** sau **suspendarea serviciilor furnizorului pe teritoriul României.**
- (3) Suspendarea serviciului poate fi dispusă numai de instanța competentă, la solicitarea ANCOM, în cazul unor încălcări grave, repetate și persistente ale obligațiilor prevăzute de prezenta lege, atunci când măsurile de conformare și sancțiunile pecuniare s-au dovedit insuficiente pentru protecția minorilor.
- (4) Suspendarea încetează prin hotărârea instanței competente, pronunțată la cererea furnizorului sau a ANCOM, după constatarea remedierii încălcărilor.

(5) Furnizorul platformei online poate solicita oricând instanței competente verificarea menținerii condițiilor care au justificat suspendarea.

(6) Pentru furnizorii de platforme online foarte mari, în sensul Regulamentului (UE) 2022/2065, aplicarea sancțiunilor pecuniare se realizează exclusiv în conformitate cu competențele Comisiei Europene, potrivit art. 52–54 din regulament.

(7) Autoritățile competente din România cooperează cu Comisia Europeană și cu coordonatorii serviciilor digitale din celelalte state membre, în condițiile prevăzute de Regulamentul (UE) 2022/2065, în vederea asigurării aplicării efective a prezentei legi.

(8) La stabilirea sancțiunii prevăzute la alin. (2), se au în vedere, în mod cumulativ:

- a) gravitatea și durata încălcării;
- b) numărul minorilor afectați;
- c) caracterul sistemic al încălcării și persistența acesteia;
- d) măsurile tehnice și organizatorice implementate de furnizor anterior și ulterior constatării încălcării;
- e) cooperarea cu autoritățile competente;
- f) existența unor încălcări anterioare.

(6) Aplicarea sancțiunilor se realizează cu respectarea principiilor proporționalității, legalității și nediscriminării și **fără cumularea sau dublarea sancțiunilor aplicate în temeiul Regulamentului (UE) 2022/2065**, fără a aduce atingere competențelor Comisiei Europene prevăzute de acesta.

Art. 10 – Răspunderea furnizorilor

Răspunderea pentru nerespectarea prezentei legi revine exclusiv furnizorilor platformelor online. Minorii și părinții sau reprezentanții legali ai acestora nu pot fi sancționați în temeiul prezentei legi.

Art. 11 – Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică serviciilor de rețele sociale online, astfel cum sunt definite la art. 1 lit. a), inclusiv serviciilor care combină funcționalități de socializare cu activități de jocuri online, creare de conținut, partajare de experiențe digitale sau participare la comunități virtuale.

(2) Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei legi:

a) serviciile de comunicații interpersonale care au ca scop principal schimbul privat de mesaje, apelurile vocale sau video între utilizatori determinați;

b) serviciile utilizate preponderent în scop educațional, școlar, universitar sau de formare profesională;

c) serviciile destinate furnizării de servicii medicale, de sănătate mintală ori de consiliere psihologică;

d) serviciile profesionale sau comerciale care nu permit interacțiunea socială publică ori semi-publică între utilizatori;

e) platformele fără scop lucrativ cu caracter enciclopedic, științific, cultural sau educațional, care nu au ca scop principal facilitarea interacțiunilor sociale între utilizatori.

(3) Calificarea unui serviciu drept platformă de jocuri online, platformă de partajare video, comunitate virtuală, serviciu de creare de conținut sau orice altă categorie similară nu exclude aplicarea prezentei legi atunci când serviciul îndeplinește criteriile prevăzute la art. 1 lit. a).

(4) În cazul serviciilor hibride care combină funcționalități de rețea socială online cu alte tipuri de servicii, obligațiile prevăzute de prezenta lege se aplică funcționalităților care permit interacțiunea socială între utilizatori și distribuirea de conținut generat de utilizatori.

Art. 12 – Raport anual privind protecția minorilor

(1) ANCOM elaborează și publică anual un raport privind aplicarea prezentei legi.

(2) Raportul cuprinde cel puțin:

a) nivelul de conformare al furnizorilor;

b) eficiența mecanismelor de verificare a vârstei;

c) principalele riscuri identificate pentru minori;

d) recomandări privind îmbunătățirea cadrului normativ.

(3) Raportul se transmite Parlamentului României și Guvernului.

Art. 13 – Evaluarea impactului legii

(1) În termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ANCOM elaborează și transmite Parlamentului și Guvernului un raport de evaluare privind eficiența măsurilor instituite prin prezenta lege.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) va analiza în special:

a) eficiența mecanismelor de verificare a vârstei;

b) impactul măsurilor asupra protecției minorilor în mediul online;

c) evoluția expunerii minorilor la conținut cu risc pentru minori și conținut cu risc grav pentru minori;

d) impactul asupra exercitării drepturilor fundamentale ale utilizatorilor;

e) necesitatea modificării sau completării cadrului normativ.

(3) Raportul se publică pe pagina de internet a ANCOM și se transmite Parlamentului României și Guvernului.

Art. 14 – Interesul superior al copilului

În aplicarea prezentei legi, furnizorii platformelor online au obligația de a acorda prioritate interesului superior al copilului în proiectarea, dezvoltarea și furnizarea serviciilor de rețele sociale online accesibile minorilor.

Art. 15 – Intrarea în vigoare

Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.